

νέφερεν δλίγα και περι ταπείρων. Οἱ σωζόμενοι πρώτος συνέλαβε τὸ βούλευμα ἐκεῖνο; Ἡ θρησκομα-
σκελετοὶ αὐτῶν ἀποδεικνύουσιν ὅτι ὑπῆρξαν πά-
λαι τα γιγαντωδέστερα πάντων τῶν Θερί-
ων ὃσα τρέφουσιν ἀμφότεραι αἱ Ἰνδῖαι φαί-
νεται δμως ὅτι ἡ φύσις, ἐξασθενήσασα, προά-
γει πολὺ μικροτέρους τοὺς στημερινούς.

Ἡ σψις τοῦ τετραπόδου τούτου εἶναι πα-
ραπλήσιος τῆς τοῦ συάγρου, και τὸ χρῶμα δι-
πλοῦν· ἡ μὲν κεφαλὴ, ὁ τράχηλος, οἱ ωμοι· και
ἡ οὐρὰ εἶναι μαύρα, ἡ δὲ ράχις, τὸ δρόποτύγι-
ον, ἡ κοιλία, αἱ πλευραὶ, και τὰ ἄκρα τῶν ω-
τίων λευκά. Πρὸς τὴν ἄκραν τοῦ προσώπου, ἀν-
τὶ βύγχους, ἔχει μικρὰν προβοσκίδα μυώδη, τὴν
ὅποιαν ἔκτινει ἡ συστέλλει, ώς ὁ ἐλέφας, κα-
πά θέλησιν, ἥτις δμως στερεῖται· τῆς δυνάμεως
τοῦ δράττεται· Το μῆκός του εἶναι τριῶν μέ-
τρων, και τὸ ὕψος ἐνὸς και ἡμίσεως, τὸ δὲ σῶ-
μα δγκώδες και βραχὺ, και τὸ δρόποτύγιον πλα-
τύτατον. ἔχει δὲ και τὴν κεφαλὴν δστώδη
και δυνατήν, τοὺς δρθαλμοὺς μικρούς, τὰ ωτα
μακρὰ και εὐκίνητα, και τοὺς πόδας παχεῖς,
τέσσαρας μὲν δακτύλους ἔμπροσθεν, τρεῖς δὲ
δπισθεν ἔχοντας, και δυνυχας βραχεῖς και στρογ-
γύλους. Εἶναι εἰς ἀκρον μείουρος, ἀραιόμαλλος
και μαλακόθροιξ, και διαιτᾶται ώς ἐπὶ τὸ πολὺ<sup>εντὸς τῶν δασῶν τῆς Χρυσῆς χερθωνήσου (Ma-
laccā) και τῆς νήσου Συμάτρας, ἀσπαζόμενος
τὸν μονήρη βίον και τὰ ἐλη, ἐντὸς τῶν ὅποι-
ων κυλίεται ώς οἱ γοῖοι. Βαδίζει μὲ ταχύτη-
τα, κολυμβᾷ μὲ εὔστροφιαν, και τρώγει ὀπώρας,
ρίζες ἀγρίες, και φυτὰ τρυφερά. Δειλός και
χειρούρης ἐκ φύσεως, ἔκτιθεσεύεται πολλὰ εὐ-
κόλως, δὲν προστάλλει ποτὲ τοὺς ἀνθρώπους,
ἀλλὰ μάλιστα φεύγει μακράν αὐτῶν.</sup>

Οἱ Ἰνδοὶ ἀγαπῶσι τὸ κρέας του, ἀν και ἔη-
ρὸν και ἀγνοστον, και μεταχειρίζονται τὸ σκλη-
ρότατον δέρμα του εἰς διαφόρους οἰκειακὰς ἀ-
νάγκας.

ΚΑΡΟΛΟΣ Α',

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΑΓΓΛΙΑΣ.

(Συνέχεια. Ιδε Φα. I. 47.)

Και ἡδη ἤρετο νὰ λαμβάνῃ μορφὴν δρισμένην και
σύστασιν βούλευμά τι, πὸ δποῖον, ἐν ἀρχῇ τοῦ ἔμφυ-
λιου πολέμου, οὐδεὶς ἤθελε τολμήτει νὰ φαντασθῇ. Οἱ
θετκόσταντες τοῦ ἔθνους ἀγρίοι ἔκεινοι πολεμισταὶ ἐμε-
λέτηται ἀπό τινων μηνῶν νὰ ἐπιτύγιωσιν ἐκδίκησιν
φανερὰν κατὰ τοῦ αἰχμαλώτου αὐτῷ βασιλέως. Τίς τοὺς ἀρχηγούς αὐτοῦ.

πρῶτος συνέλαβε τὸ βούλευμα ἐκεῖνο; Ἡ θρησκομα-
σκελετοὶ αὐτῶν ἀποδεικνύουσιν ὅτι ἐπὶ τοῦ προκειμένου ὅρ-
γανον τῆς φιλοδοξίας τοῦ ἡγεμόνος αὐτοῦ, ἡ τ' ἀνά-
παλιν ὁ στρατηγὸς ἥναγκάσθη νὰ θυτιάσῃ τὴν ιδίαν
ἔφεσιν εἰς τὴν παραφορὰν τοῦ στρατοῦ; Ο Κρόμβελ
ἀπεφήνατο δημοσίᾳ, ὅτι αὐτὸς δὲν διεύθυνε τὸ ἐπιχεί-
ρημα, δτι αἱ πρώται ἐπὶ τούτῳ πράξεις ἐγένοντο ἐν
ἄγνοίᾳ αὐτοῦ, δτι δὲν δύναται νὰ συμβουλευτῇ τὸ Παρ-
λαμέντον νὰ ἐπιχειρῇ τοιοῦτό τι, δτι δμως αὐτὸς
θέλει παθυποβάλλει τα αἰσθήματά του εἰς τὴν ξύναυτην
τῶν περιστάτεων, αἵτινες διεστρατίνουσιν αὐτῷ τὴν
θελησιν τῆς Προνοίας. Μέχρι πρὸ δλίγου ἐπεκράτησε
παρὰ τοῖς ιστορικοῖς νὰ θιωρῶσι τὰς διαδεδομέντες
ταῦτας ώς ἀπόδειξιν τῆς συγκρίτως ἀποδιδομένης εἰς
τὸν ἄνδρα ὑπερκρίτεως. Ἀλλ' ὁ νιώτατος και περιφα-
νέτατος τῆς ἐπαγγῆς ἔκεινης ιστορικὸς θεωρεῖ ποιὸν
πιθανότερον, δτι ὁ Κρόμβελ ἥναγκάσθη νὰ ὑποκύψῃ
εἰς τὴν θέλησιν τοῦ στρατοῦ. Η ἀλήθεια εἶναι λέγει,
δτι ὁ Κρόμβελ ἐμελέτηται κατ' ἀρχὰς νὰ μετολαβήσῃ
μεταξὺ τοῦ θρόνου και τοῦ Παρλαμέντου, και νὰ ἀ-
νορθώσῃ τὴν πανταχόθεν κατερρέσεων πολειτείαν διὰ
τῆς σπάθης, ὑπὸ τοῦ κυρίου τοῦ βασιλικοῦ δόνοματος.
Επέμεινε δὲ εἰς τὸν σκοπὸν τοῦτον μέχρις οὐδὲν ἥναγκά-
σθη νὰ τὸν περαιτέρην ἀφ' ἐνδές διὰ τὴν θυτικότητον
ταῦτας διαθεσιν τοῦ στρατοῦ, ἀφ' ἐτέρου διὰ τὴν ἀμ-
πάτρεπτον ἐπιμονὴν τοῦ βασιλέως. Μία τοῦ στρατοῦ
μερὶς ἐπήτει γεωνιά τῇ φωνῇ τὴν κεραλήν παντὸς
προδότου δεστις ἤθελε τολμήτει νὰ προτείνῃ συνδιπλ-
λαγάς πρὸς τὸν Ἀγάρ. Συνωμοσίαι ἐπλάκηταιν ἐν
κύτῳ και στάσις ἐξερράγη σοβαρά, καταβληθεῖσα μὲν
ὑπὸ τοῦ Ολιβιέρου. δτι ἐπιτυχείας χρήτεως τῆς αὐστη-
ρότητος και τῆς ἐπιεικείας, καταστήτασσι δμως πρό-
δηλον τὸν ἔτιχον κίνδυνον πάσης πρὸς τοὺς πολεμι-
τας; ἔκεινους ἔρεισος. Ἀφ' ἐτέρου ὁ Καρόλος δὲν
ἡβύνατο νὰ πιειθῇ, δτι τὸ Ἀγγλικὸν ἔθνος θέλει ποτὲ
ἐληπθῶς προτιμήσῃ, ἀντὶ τῆς πατρικῆς κυβερνήσιμως
τοῦ νομίμου αὐτοῦ ἡγεμόνος, τὴν στρατοκρατίαν ἀ-
γγίων και ἀλλοκότων σρτεριστῶν. Και εἰς τοῦτο
ἐγένετο δίκαιον, ἀλλὰ δὲν ίνδει, δτι, εἰς τὴν κατάστασιν
τῆς ἥν περιηλθει ἥδη τὰ πράγματα, ὁ μόνος τρόπος
τοῦ νὰ τώσῃ και ἔχετόν και τὸν τόπον, ἥτο νὰ οίκο-
νομήσῃ και νὰ περιποιηθῇ τὸν παγτοδύναμον τοῦ στρα-
τοῦ ἀρχηγὸν. Ἐπεγγίρητε μὲν τοῦτο, διὰ τὴν ἀπο-
στροφὴν δμως τὴν ὄποιαν ἀιλω: φυσικὸν ἥτο νὰ αι-
σθάνεται πρὸς ἀνδρα, μαγαλορυτὴ μὲν ἀλλὰ τοσοῦτον
κακίας ἐπαγγεγότα· εἰς αὐτὸν πληγάς, περιέπεσεν
εἰς παγίδα, ἐπαγγαγοῦσσαν τὴν καταστροφήν του. Ο
Καρόλος ἐπρότεινεν εἰς αὐτὸν τὴν ἀρχιστρατηγίαν, τὸ
παράτημα τῆς περιτσελίδος, τὸ ἀξίωμα τοῦ κόμητος
Ἐσσεξίας και τὸν διεριζμὸν τοῦ γαμβροῦ αὐτοῦ Ἰρέ-
τωνος ώς ἀντιβασιλέως τῆς Ἰρλανδίας προετοίτοις
ἐπεριποιεῖτο τὴν τε σύζυγον αὐτοῦ και τὴν θυγατέρα
εὑμενίστατα. Ἀλλ' ἐντούτοις δ Κρόμβελ πληροφο-
ρεῖται ἀπὸ δια τῶν κατασκόπων τοὺς ὄποιους εἶχεν ἐν
αὐτῷ τῷ βασιλικῷ κοιτῶν, δτι ἐπιστολὴ ἐπέμπετο
πρὸς τὴν βασιλείσσαν, διαλαμβάνουσα τοὺς ἀλτηεῖς
τοῦ Καρόλου σκοκούς, ώς πρὸς τὸν στρατηγὸν και
φανερὰν κατὰ τοῦ αἰχμαλώτου αὐτῷ βασιλέως. Η ἐπιστολὴ, ἔτησαν ἐντὸς

έφιππου, τὸ διποῖντα ἔφερεν ἐπὶ τῆς κεφαλῆς ἀνθρώπος μὴ εἰδὼς τὸ μαστήριον, ἔμελλε νὰ φύσῃ περὶ τὴν δεκάτην ὥραν τῆς ἑσπέρας εἰς τὸ ἐν Όλδερνίῳ ξενοδοχεῖον τοῦ αὐλαροῦ Συάγρου, διόπου ὑπῆρχεν ἵππεις ἔτοιμος διὰ νὰ φέρῃ τὸν κομιστὴν εἰς Δοῦνδρον, οὗτον ὁ φάκελλος ἔμελλε ν' ἀποσταλῇ εἰς τὴν Γαλλίαν. Οἱ Κρόμβει, καὶ ὁ Ἰρέτων ἀποφασίζουσιν ἀμέσως νὰ συλλάβωσι τὴν ἐπιστολήν· καὶ, μεταμφιεσθέντες εἰς ἀπλοῦς ἕπεις, ὅπ' ἐνός δὲ καὶ μόνου παρακολουθεύμενοι στρατιώτου, ἀναχωροῦσιν ἀπὸ Οὐίνδσορίου ἵνα μεταβῶσιν εἰς τὸ Δωρισμένον μέρος. Ἀμαρτίας, ἔτοιμον τὸν στρατιώτην νὰ καταποτεύῃ εἰς τὴν θύραν, αὐτοὶ δέ, εἰσελθόντες εἰς τὸ ξενοδοχεῖον, περιέμενον ἐντὸς ἴδιαιτέρου δωματίου, πίνοντες ἐντεύτοις ζύθον. Περὶ τὴν δεκάτην ὥραν ἔφανη τῷ στρατιώτην τὸν γράμματος, φέρων ἔφίππιον ἐπὶ τῆς κομιστῆς τοῦ γράμματος, φέρων ἔφίππιον ἐπὶ τῆς εἰδοποιηθέντες δ' ἀμέσως, ἐξέρχονται τοῦ ξενοδοχείου, συλλαμβάνονται τὸ ἔφίππιον, ἐπὶ τὴν προσάστει διὰ εἶναι διαταγμένοι νὰ ἔξετάζωσι τὰ πάντα, ἀπάγουσιν αὐτὸν ἐντὸς τοῦ ἴδιαιτέρου δωματίου, εὑρίσκουσι τὴν ἐπιστολήν, δάπτουσιν ἐκ νέου ἐπιμελῶς τὸ ἔφίππιον καὶ τὸ ἀποδίδωσιν εἰς τὸν πεφοδισμένον κομιστὴν, λέγοντες αὐτῷ εὐθύνως, διὰ εἶναι ἄνθρωπος, καὶ διὰ εἰμπορεῖ νὰ ἔξεκολουθῇ τὸν δρόμον του. Ἡ πληροφορία δὲν ἦτο ψευδής· ὁ Κάρολος ἐγράφει τῷ στρατηγῷ εἰς τὴν Βασιλίδα νὰ μὴν ἀνησυχῇ διὰ τὰς παραχωρήσεις τὰς δρούσας ἥδυνατο νὰ συνεμπλωγήσῃ πρὸς τὸν στρατόν, διότι, ἔλεγεν, ἀντὶ νὰ τιμῆσῃ τὰ ἀνθρώπια ἐκεῖνα διὰ τῆς περισκελίδος, παρεκεύαζε μᾶλλον διὰ αὐτοὺς τὸν περιλαίμιον δρόγον. Οἱ δύο στρατηγοὶ ἐκύρταξαν ἀλλήλους, καὶ, διενειώθεντες περὶ τῆς ἀληθεῖας τοῦ Καρόλου διαθέτως, ἀπῆλθον ἀμέσως εἰς Οὐίνδσορίον πεποιημένοι διὰ δένθιδόν τούναντο πλέον νὰ συμβιβαθῶσι μετ' αὐτοῦ.

Τῷ στρατηγῷ εἶχεν ἡδη ν' ἀποφασίσῃ, ἵνα πρέπῃ νὰ ριψοκινδυνεύῃ τὴν εὔνοιαν τῶν δικαιῶν, αὐτὸν τὸν στρατοῦ, αὐτὸν τὸ μεγαλεῖον, αὐτὴν τὴν ζωὴν αὐτοῦ, ἀποπειρώμενος, καὶ ἵστις μεταίως, νὰ σώῃ τὴν ἡγεμονία, μὴ πειθόμενον νὰ συνδικαλαγῇ εἰλικρινῶς μετ' αὐτοῦ. Μετὰ πλείστην ἀγωνίαν, καὶ μετ' ἀπαισίους οἰωνισμούς, καὶ μετὰ προσωγάς βεντιώνος διὰ διλίγας διότι ἡ εὐλάβεια του ἦτο εἰλικρινής, ἡ ἀπόφρασις ἐγένετο· ὁ Κάρολος ἐγκατέλειψη εἰς τὴν τύχην αὐτοῦ. Ἡ θρησκομανής, ἡ Ιερολόγος ἐκείνη στρατοκρατία ἀπεράστειν, διειπλέκεται τὸν πάγκοινον σχεδὸν τοῦ κράτους νόμους, καὶ παρὰ τὴν πάγκοινον σχεδὸν τοῦ θεοῦ γνώμην, ὁ βασιλεὺς θέλει δικασθῆναι καὶ καταδικασθῆναι. Διὰ νὰ ἐπιτύχῃ τοῦ σκοποῦ τούτου, ανάγκη ἦτο προκάγτων νὰ καταστρέψῃ ἀπαντάς πολλαῖς νόμους, καὶ ἀνάγκη αὖτη ἦτο μᾶλλον ἀρεστὴ εἰς τοὺς πλείστους τῶν ἀνεξαρτήτων ἢ ἐπαγγέλης, διότι συνετέλει εἰς τὴν ἐπιτυχίαν τοῦ κυριωτάτου εὐτῶν σκοποῦ, τὴν ὁλοցυρῆ πολιτικὴν καὶ κοινωνικὴν τῶν

Τὴν 29 Νοεμβρίου 1648, ὁ βασιλεὺς ἀπήγθη αὐτῇ τῇ φυγῇ, ὑπὸ στρατιωτικοῦ ἀποσπάτματος, ἀπὸ τῆς παρὰ τὴν μετωμβρινὴν τῆς Αγγλίας παραλίαν νήσου Οὐλατίδος (Wight), διόπου εἶχε πρὸ δύος ἔτοις καταβεβαίησεν τὴν παραχωρήσην τοῦ νὰ εἰσέλθωσιν. Ἁλλ' ὁ Πρίδης τὰ παρεμπόδισεν· διὰ τὸ δεύτερον ἀποσταλεῖς διαγγελεῖν, δὲν ἤσυνθη νὰ φύσῃ μέχρις αὐτῶν. Ἡ βασιλὴ τότε ἀπεφάσισεν, διὰ οὐδεμίαν θέλει ἐπιχειρήσεις ἐργασίαν μέχρις οὕτως ἀποδιθῆσιν εἰς αὐτὴν οἱ ἀνθρώποι της Βίργιος· ἀλλά, προτελκυθέντες εἰς τὴν θύραν ἐπὶ φυδεῖς προφάσεις, συνελήφθησαν ἀμέσως ὑπὸ τῶν στρατιωτῶν. «Κύριε Πρόεδρε, ἀνέκραξεν ὁ Βίργιος, ἡ βασιλὴ θέλει ἄρα ἀναγκήν ὡς ἀποδιώκωνται τὰ μέλη αὐτῆς τοιουτορόπως πρὸ τῶν ὄφθαλμῶν της, καὶ θάλαττε ἔξακολουθήται ἀκινητοῦντες εἰς τὰς ἔδρας σας;» Ἡ βασιλὴ διεδίνασεν εἰς τὰς εἴσω-εὐρισκόμενα αὐτῆς μέλη τὴν παραγγελίαν τοῦ νὰ εἰσέλθωσιν. Ἅλλ' ὁ Πρίδης τὰ παρεμπόδισεν· διὰ τὸ δεύτερον ἀποσταλεῖς

εὗγει, καὶ ἐφυλακίσθη εἰς ἔρημόν τινα καὶ σκοτεινὸν τῆς παρακτιμένης ἀκτῆς πύργον, καλούμενον Οὔρστιεν (Hurst-castle). Καὶ ἡ μὲν βουλὴ, ἅμα μαθοῦσα τοῦτο, ἀπερήνατο, διὰ τὴν ἀπαγωγὴν ἀγένετο ἀγνοούσης καὶ ὀκούσης αὐτῆς, καὶ, διὰ ψῆφων 140 κατὰ 104, ἀπεφάσισε τὴν ἐπανάληψιν τῶν περὶ εἰρήνης διαπραγματεύσιμων· οἱ δὲ ἀνεξάρτητοι, θεωροῦντες ἐαυτοὺς ἡττωμένους δυνάμεις τῶν ἐπικρατούντων νόμων, δὲν ἔδιέτασσαν ἡδη νὰ καταβέλωσι τοὺς γόνους τούτους διὰ τοῦ στρατοῦ καὶ νὰ προγράψωσι τοὺς κλειστούς φεῦντας αὐτῶν ἀντιπάλους διὰ τῆς βίας. Ὁθεν τῇ 6 Δεκεμβρίου, ὥρα 7 π. μ., ἐπιμελείᾳ τοῦ Ἰρέτωνος καὶ πρὶν ἡ ὁ Φαιρφάξιος πληροφορηθῆ τι, διατάχθη νὰ κινήσῃ. Συνανοῦντας τοῦ Σκίππωνος, τὰ ἀποταπειματα τῆς ιθνικῆς φρουρᾶς, τὰ ἐπιτετραμμένα τὴν φύλαξιν τῶν βουλῶν, ἀπεμακρύνθησαν· δύο συντάγματα, ἐν πεντάκινον ὑπὸ τὸν συνταγματάρχην Πρίδην (Pride) καὶ ἐν ἑπτακίνον ὑπὸ τὸν συνταγματάρχην Ρίχιον (Riche), κατέλαβον τὴν αὐλήν, τὴν μεγάλην τοῦ Οὐεστμινστέρου αἵθουσαν, τὸν πρόδομον καὶ ὅλας τὰς εἰσόδους τῆς βουλῆς. Παρὰ τῇ πύλῃ αὐτῆς ἴστατο ὁ Πρίδης, κρατῶν εἰς γείρας τὸν κατάλογον τῶν προσφέντων βουλευτῶν καὶ ἔχων πληγίον του τὸν Λόρδον Γρέιον (Lord Grey de Grooby) καὶ ἔνα κλητήρα, ἐπιδεικνύοντας εἰς αὐτὸν τοὺς προγραφέντας, καθότον προσέργαζοντο. Καὶ δέν ἔχεται τὴν ἄδειαν νὰ εἰσέλθετε εἰλαγεν διατάχθη εἰς αὐτῶν, καὶ διέτασσε μάλιστα τὴν σύλληψιν καὶ τὴν ἀπαγωγὴν τῶν μᾶλλον ὑπόπτων.

Μέγας μετ' δλίγον θόρυβος πάρηξε τῆς βουλῆς· οἱ ἀποκλειόμενοι ἐδοκίμαζον νὰ εἰσέλθωσι διὰ σλων τῶν παρόδων, ἐπεκαλοῦντο τὸ δικαίωμα αὐτῶν, ἐζήτουν ἔξηρήτεις ἀπὸ τοὺς στρατιώτας, ἀλλ' οἱ στρατιώταις ἐγέλων καὶ ἐνέπαιζον αὐτούς. Τινὲς τῶν βουλευτῶν, καὶ πρὸς τοῖς ἄλλοις διατάχθησαν παρακείμενα δωμάτια, πολλοὶ δὲ ἄλλοι ἀπεκλείσθησαν γωρίας νὰ φυλακισθῶσι. Δύο δὲ μόνοι ἐκ τῶν ἀπεκλείσθησαν τὸν Πρίδου περιεχομένων κατώθισταν νὰ εἰσέλθωσιν, διατάχθησαν τοῖς αὐτοτρόπως καὶ ἐφυλακίσθησαν προσωρινῶς εἰς δύο παρακτιμένα δωμάτια, πολλοὶ δὲ ἄλλοι ἀπεκλείσθησαν γωρίας νὰ φυλακισθῶσι. Δύο δὲ μόνοι ἐκ τῶν ἀπεκλείσθησαν τὸν Πρίδου περιεχομένων κατώθισταν νὰ εἰσέλθωσιν, διατάχθησαν τοῖς αὐτοτρόπως καὶ ἐφυλακίσθησαν προσωρινῶς εἰς δύο παρακτιμένα δωμάτια, πολλοὶ δὲ ἄλλοι ἀπεκλείσθησαν γωρίας νὰ φυλακισθῶσι. Δύο δὲ μόνοι θέλει διεδίνασεν εἰς τὴν θύραν της βίργιος· ἀλλά, προτελκυθέντες εἰς τὴν θύραν ἐπὶ φυδεῖς προφάσεις, συνελήφθησαν ἀμέσως ὑπὸ τῶν στρατιωτῶν. «Κύριε Πρόεδρε, ἀνέκραξεν ὁ Βίργιος, ἡ βασιλὴ θέλει ἄρα ἀναγκήν ὡς ἀποδιώκωνται τὰ μέλη αὐτῆς τοιουτορόπως πρὸ τῶν ὄφθαλμῶν της, καὶ θάλαττε ἔξακολουθήται ἀκινητοῦντες εἰς τὰς ἔδρας σας;» Ἡ βασιλὴ διεδίνασεν εἰς τὰς εἴσω-εὐρισκόμενα αὐτῆς μέλη τὴν παραγγελίαν τοῦ νὰ εἰσέλθωσιν. Ἅλλ' ὁ Πρίδης τὰ παρεμπόδισεν· διὰ τὸ δεύτερον ἀποσταλεῖς

νὰ ἀπαιτήσῃ αὐτούς. "Αμα δέξελθούσης τῆς ἐπιτρο-
πᾶς, παρέστησεν δισυνταγματάρχης Ἀξέλλιος καὶ άλλοι ἀξιωματικοί, κομιζόντες διάγγελμα τοῦ φανού, βουλευπόγμον (rump-parliament).
στρατοῦ, δι' οὗ ἀπητεῖτο ὁ ἐπίσημος ἀποκλεισμὸς τῶν συλλατρεύτων καὶ δἰκαιον δοσοὶ πρὸ μικροῦ ἐψήφισταν ὑπὲρ τῆς εἰρήνης. Ἡ βουλὴ δὲν ἀπήντητε, περὶ μένουσα νὰ ἴδῃ τί θέλει προξει ἡ ἐπιτροπή τῆς. Αὐτῇ δὲ, ἀπανελθοῦσα, εἶπεν, διτοῦ ὁ στρατηγὸς δὲν ηθέλησε νὰ ἀπαντήτῃ τι πρὸν ἡ βουλὴ ἀπεφασίσῃ περὶ τοῦ διαγγέλματος τοῦ στρατοῦ. Ἐντούτοις οἱ ἀποκλεισθέντες ἀπὸ Οὐεστμινστέρου, περιεφέροντο εἰς τὰς ὁδοὺς καὶ εἰς τὰ καπηλαῖα τοῦ Λονδίνου, δὲ μὲν με μανδρευμένοι ἐντὸς δύγματων τινῶν, δὲ δὲ πεζοὶ, κυλιόμενοι εἰς -ὸν βόρβορον καὶ περιεστοιχισμένοι ὑπὸ στρατιωτῶν, οἵτινες ἀπῆτουν παρ' αὐτῶν τοὺς ακούστερούς μισθούς των. Οἱ ἐφημέριοι τοῦ Φειρφαξίου ἵεροχή-μη Πατέροις, ἐπῆλθε ξιφηρόρος, νὰ καταγράψῃ ἐπιτήμως τὰ δύναματα αὐτῶν, κατὰ διαταγὴν τοῦ στρατηγοῦ προεκληθεὶς δὲ ὑπὸ πολλῶν νὰ εἴπη ἐν τίνι δικαιώματι τοὺς συνέλογον. «Τῷ δικαιώματι τῆς σπάθης» ἀπήντητε. Παρεκάλεσαν τὸν Πρίδην νὰ τοὺς ἀκούσῃ. «Δέν ἔχω καιρόν, εἶπεν ὁ Πρίδης, ἔχω ἄλλας ἱργασίας.» Τελευταῖον δι Φειρφαξίος καὶ τὸ περὶ αὐτὸν συγχεκρετημένον συμβούλιον, ἐν Οὐίτεαλλη ἐδρεύοντες, ὑπεσχέθησαν νὰ δώσωσιν εἰς αὐτοὺς ἀκρόασιν προστῆλθον λοιπὸν οἱ ἀνθρώποι εἰς Οὐίτεαλλην· ἄλλα μετὰ πολύωρον προσδοκίαν, τρεῖς ἀξιωματικοὶ ἀνήγγειλαν εἰς αὐτοὺς, δὲ τὸ στρατηγὸς δὲν εὔχαιρει νὰ τοὺς δεχθῇ. Ἡ τοσαύτη ἐκείνη τῶν νικητῶν περιφρόνησις ἀπεκάλυπτεν ἀμηχανίαν τινά, διέδει τὸν τολμηρὸν καὶ ἀντίτην περὶ τὸ βουλεύεσθαι καὶ περὶ τὸ πράττειν, ἐσωζόν διωρὰς εἰσέτει πολλοὶ ἐξ αὐτῶν καὶ ἀκαντές οκιάν τινα εὐλαβείας πρὸς τὴν ἀργαίαν καὶ νόμιμον τῶν πραγμάτων ταξίν, καὶ παρεδιαζόν μὲν τὸν νόμον ἐξ ἀνάγκης, δὲν ἥθελον διωρὰς ἐντελῶς νὰ τὸν καταστρέψωσιν. Ἐντούτοις ἔβλεπον τὴν βουλὴν ἀπειτοῦταν ἐπιμόνως τὰ μέλη της, τοὺς δὲ ἀντιπάλους των ἰσχύοντας ἔτι ἐν αὐτῇ, καὶ τοὺς δὲ ἀντιπάλους των ἰσχύοντας. Δισταγμὸς δὲν ἐπετρέπετο, καὶ ἀπεφάσισταν νὰ ἐπιχειρήσωσι δεύτερον τῆς βουλῆς ἀκρωτηριασμόν. Τὴν ἐπιούσαν, 7 Δεκεμβρίου, τὰ στρατεύματα κατέλαβον πάλιν τὰς παράδους τῆς βουλῆς καὶ ἡ αὐτὴ ἐπικυρώθησεν τεκνή. 40 ἕτεροι διωροῦνται ἀπεκλείσθησαν καὶ τινες συνελήφθησαν εἰς τὰς εἰκίας αὐτῶν. Οὗτοι ἔγραψαν εἰς τὴν βουλὴν νὰ διατάξῃ τὴν ἀποφυλάκισίν των ἀλλ' ἡδη ἡ ἡττα τῶν πρεσβυτεριανῶν εἰχε συμπληρωθῆν ἡ βουλὴ, ἀντὶ νὰ ἀπαντήσῃ, ἀπεφάσιστε, διὰ ψήφων 50 κατὰ 28, νὰ λάβῃ εἰς σκέψιν τὰς προτάσεις τοῦ στρατοῦ. Ἡ τελευταῖα αὕτη μειονοψηρία ἔξεχώρησεν οἰκοθεν τῆς βουλῆς, διαμαρτυρούμενη, διτοῦ δέλτης ἀπανέλθει ἐνόσῳ δὲν ἀπεδοθῇ δικαιοσύνη εἰς τοὺς ευναδέλφους αὐτῆς· καὶ μετὰ τὸν ἀποκλεισμὸν ἀκείνον 143 βουλευτῶν, οἱ πλειστοι δὲν ἐψυλάχισθησαν ἢ μετ' δλίγον ἀπελύνησαν, ἡ δημοκρατικὴ μερίς καὶ δι στρατὸς ἀπειθασιανούς μόνοι κύριοι τῶν πραγμάτων καὶ ἐντὸς τοῦ Οὐεστμινστέρου καὶ ἐκτός. Η φοβερὰ αὕτη τῆς

ἔπος τοῦ πλήθους καθαριστὸν τοῦ Πρίδου (Prides purge), τὸ δὲ καταλειφθὲν τοῦ Παρλαμέντου λείψαντος ἀλλοι ἀξιωματικοὶ, κομιζόντες διάγγελμα τοῦ φανού, βουλευπόγμον (rump-parliament).

Ἐκτοτε τὰ πάντα ὑπέκυψαν εἰς τὰς θελήσεις τῶν παντοδυνάμων δημοκρατικῶν. Περὶ τὰ τέλη Δεκεμβρίου, δι βατιλεὺς μετεφέρθη ἀπὸ Οὐρστίου εἰς Οὐδεστροῖον καὶ καθ' ἣν ἡμέραν ἔφθασεν εἰς τὰ βραστεῖς ἔκεινα, ἥτοι τὴν 23 τοῦ μηνὸς, ἡ βουλὴ ἐψήφιζεν, διτοῦ δέλτης εἰσαγόθη εἰς δίκην καὶ διώρειτε τὴν ἐπιτροπὴν ἥτις ἐμελλε νὰ παρασκευάσῃ τὴν καταγορίαν.

"Οσφ δὲ εὐάριθμοι καὶ ἄντες οἱ παρόντες βουλευταί, πολλοὶ ἐλάλησαν κατὰ τῆς προτάσεως ταύτης, οἱ μὲν ζητοῦντες τὴν ἀπλήν καθαίρεσιν, ὅπως ἐγένετο ὡς πρός τινας τῶν προκατόγων βασιλέων, οἱ δὲ, διότι ἐν ἑκατοῖς ἐπεθέμουν μᾶλλον τὸν ἐκ τοῦ ἀφανοῦς θάνατον, μὴ θέλοντες νὰ ἀναλάβωσι τὴν εὐθύνην τῆς πράξεως. 'Αλλ' οἱ εἰλικρινεῖς δημοκρατικοὶ καὶ οἱ μετ' αὐτῶν ταχινέτες κακοήθεις παντὸς εἰδούς γεωτερεσταί, ἐπεζήτουν τὴν δημοσίαν, τὴν ἐπίσημον δίκην, ἵνα ἀποδείξωσι τὴν δύναμιν αὐτῶν καὶ διατρανώσωσι τὸ δικαίωμα. 'Ο δὲ Κρόμιν, ἐκόμενος ἐπὶ τοῦ προκειμένου ταῦς περιττάσεων, οὐχὶ ἡγούμενος αὐτῶν, ἐλάλησεν σύτο. «'Εὰν τοιεύτη πρότασις ὑπειδόλλετο περὶ τίνος ἐκ προμελέτης, ἥθελον θεωρήσει τὸν ταῦτον ἀνθρωπὸν ὃς τὸν αἰσχυστὸν ἐπὶ γῆς προδότην ἐπειδὴ ὅμως ἡ θεία πρόνοια, καὶ ἡ ἀνάγκη ἔφερον εἰς μέσον τὴν προκειμένην συζήτησιν, παρακαλῶ τὸν 'Ψυστὸν νὰ εὐλογήσῃ τὰς σκέψεις τῆς βουλῆς, μὴ διό τὸ κατ' ἐμὲ στοιμάς νὰ φησίσω ἀμέσως περὶ τούτου. »

"Η βουλὴ ἐντούτοις ἀπεράσισεν, ὡς προείρηται· καὶ μετ' δλίγον, τῇ 3 Ἰανουαρίου 1649, πειθούμενη εἰς ἕνα τῶν παραδόξων ἐκείνων, ἀλλ' ἀκαταμεγάλων δισταγμῶν, οἵτινες ζητοῦσι μὲν νὰ καλύψωσι, καταφανεστέρων δὲ καθιστῶσι τὴν ἀδικίαν, ἐψήφισεν δὲ ἀρχὴν, διτοῦ δὲ τοῦ Παρλαμέντου πόλεμος τοῦ βασιλέως ἥτοι ἐγκλημα ἐτγάτης πρεδοσίας· ἐπειτα δὲ αὐθημερὸν συνεκρότησε τὸ μᾶλλον νὰ δικάσῃ αὐτὸν ἀγώτατον δικαστήριον, ἐξ 150 μελῶν, ἐν οἷς ἥταν ἐξ ἀμότιμοι καὶ ὄλοι οἱ ἐπισημότεροι ἀνδρεῖς τῆς δημοκρατικῆς μερίδος ἐν τῷ στρατῷ, καὶ ἐν τῇ βουλῇ, καὶ ἐν τῷ διστει, ἐκτὸς τοῦ Σαιντ-Ιενίου καὶ τοῦ Οὐάνου, οἵτινες ἀπερήναντο ἥρητῶς, διτοῦ ἀπεδοκίμαζον τὴν πράξιν. Ἐπειδὴ δὲ οἱ Λόρδοι ἀπέρριψαν τὸ περὶ συτάξεως τοῦ δικαστηρίου τούτου δόγμα τῆς βουλῆς, αὐτὴ ἐψήφισε τὴν ἐπιούσαν, διτοῦ ἡ ἀντίστασις ἐκείνη τῶν Λόρδων οὐδεμίαν ἔχει ἰσχύν· καὶ διέπειδὴ δὲ λαός, μετὰ τὸν Θεὸν, εἰναι τὴν πηγὴν πάσης νομίμου ἔξουσίας, ἡ ὑπὸ τοῦ λαοῦ ἐκλεγθεῖσα καὶ ἐπροσωποῦσα τὸν λαὸν βουλὴ τῆς 'Αγγλίας, κατέγειται τὴν κυριαρχίαν ἔξουσίαν μετὰ δύο ἡμέρας (6. Ἰανουαρίου) τὸ δινάτατον ἐκείνο δικαστήριον, ἰδρυθὲν ἥδη ἐπ' ὄνόματι μόνης τῆς βουλῆς καὶ περιεσθὲν, διὰ τὸν ἔξεβελεσμὸν τῶν Δόρδων καὶ τινῶν ἄλλων μελῶν, εἰς 135 μέλη, διετάχθη νὰ συνέληψη ἀμελλοτὶ ἵνα προπαρασκευάσῃ τὰ τῆς δίκης.

Συνῆλθε δὲ τῷρντε ἐπὶ τούτῳ, κακλαιεμένων τῶν ἔθνων ἀντιπροσωπίας παραδίασις ἐκλήθη σκωττικῶν θυρῶν, ὀκτάκις ἀπὸ τῆς 8 μέχρι τῆς 19 Ἰανουαρίου

ου ὑπὸ τὴν προιδρίαν τοῦ ἵξαδέλφου τοῦ περιωνύμου ποιητοῦ Μίλτωνος; Ἰωάννου Βραδσχαρού (Bradshaw), ἀνδρὸς τεμωμένου μὲν ἐπὶ τῇ νομικῇ ἐπιστήμῃ, σπουδαίου δὲ καὶ πράσυ τὰ δόθη, ἀλλὰ πνεῦμα ἔχοντος στενὸν καὶ τραχὺ, καὶ εἰλικρινοῦς μὲν περὶ τὴν θρησκομανίαν αὐτοῦ, φιλοδόξου δόμως καὶ μέγχρι τινὸς φιλοπλούτου μάλιστα, ἀν καὶ ἐτοίμου νὰ θυσιάσῃ τὴν ζωὴν τοῦ ὑπέρ τῶν φρονημάτων αὐτοῦ. Τοιαύτη δὲ ἦτο ἡ κοινὴ ἀγωνία, ως τε ἀ-υπερνίκητες διχόνοιαι ἔξερβράγη καὶ ἐντὸς αὐτοῦ ἐκείνου τοῦ ἀθλίου δικαστηρίου, οὐδὲ κατωρθώντη ποτὲ νὰ παρευρεθῶσιν εἰς τὰς προπαρασκευαστικὰς ἐκείνας συνεδριάσις πλιόνα τῶν 58 μελῶν, ὁ Φαιρράξιος ἥιες τὴν πρώτην μέρον ἡμέραν καὶ διὰ ἕφανη πλίσιον. Εξ αὐτῶν δὲ τῶν παρόντων παλλοὶ δὲν παρέτησαν εἴματὶ μόνον διὰ νὰ ἀπορηθῶσι τὴν ἐνσυντίκην αὐτῶν γνώμην. Τοῦτο μεταξὺ τῶν ἄλλων ἐπρεπεν δ' Ἀλγέρων Σιδρέος, νέος ἔτι, ἀλλὰ μέγα τρόπῳ ἴσχυων ἐν τῇ δημοκρατικῇ μερίδι. Ἀπό τίνος κατεροῦ δὲ Σιδνέος διέτρεψε μακράν τῇ τύρων τῷ, πραγμάτων, ἐτῷ ἀγροτικῷ πύργῳ τοῦ πατρός του Λόρδου Λευκεστρίας, ὅτι, μαθὼν τὸν διορισμὸν του εἰς τὸ ἀνώτατον δικαστήριο, ἐσπειρε νὰ δράμῃ εἰς Λοδίνον, καὶ εἰς τρεῖς τῶν παρασκευαστικῶν συνεδριάσεων, ἀν καὶ τὸ Λήγημα ἀφεί νατο ἀποφασισθεῖν, ἀντέστη σφράγις εἰς τὴν δίκην. Ἐφοβεῖτο δὲ προπάντων τὴν ἀποττοσφῆν τὴν δοσίαν ἢ διδελυφά πρᾶξις ἐμπλέκει νὰ ἐμπνιύηται εἰς τὸν λαόν πρὸς τὴν δημοκρατίαν, ὑποκινοῦσα μάλιστα ίποτε αὐτὸν εἰς δυναμίνην τὸν μὲν βασιλέα νὰ λυτρώῃ, τὸ δὲ εἰδικῶν ἐκείνο τῷ διαιρέων τοῦ Σιδνέος νὰ ἐξαφανίσῃ διὰ παντός. «Ψυχὴ δὲν θέλει αἰτηθῆναι ἐνέκρεξεν δὲ Κρόμβελ, εἰδὼς καλλιστα τὴν ἀκατάστητον δέλησιν καὶ δύναμιν τοῦ στρατοῦ — «Προίκτες δηναρίας ἀγαπάτε, ἀπήτητες δὲ Σιδνέος δὲν δύναμαι νὰ εἰδούσι μετρίων ἀλλὰ βεβαίως οὐδεμίαν θίλω λάβει με τούτην εἰς τὴν ὑπόθεσιν ταύτην» καὶ ἐξελέπω, δὲν ἐπανῆλθε. Τὸ δικαστήριον, περιορισθὲν τρόπῳ εἰς μόνα τὰ μέλη τὰ δοπία ἀπεδίγοντο τὴν ἐντολὴν αὐτῶν, ἐνητηγόληθη εἰς τὸ νὰ κατανίσῃ τοὺς τύπους τῆς δικασίας. Ο Ιωάννης Κόκος (John Coke), δικηγόρος διάσημος διώτης καὶ φίλος στενὸς τοῦ Μίλτωνος, διερίζθη Εἰςαγγελεύς· προεδιωρίθη δὲ ἐπιμελῶς πολλα καὶ πόσα συντάγματα δέλουν ἀναλαΐσαι τὴν φοιτησιν τοῦ δικαστηρίου ποὺ δέλουν τοποθετήθησαν σκοποί, τῶν ἑποιῶν τινὲς ἐτάχθησαν ἐνας καὶ εἰς τὴν στέγην αὐτὴν, παντοῦ δηναρίον παραχθεόν τε εἰς τὴν αἰθουσαν τοῦ ἀκρωατηρίου, τεσσάρον. οἱ ἀνθρώποι αὐτοὶ ἐτρέμον τὴν κοινὴν ἀγανάκτησιν· ἐκανονίσθη προετούσις ποτὲ δρύφακτα θέλουν κατατευχεῖν, ἵνα διαχωρίσωσι τὸ πλήθος οὐ μένον ἀπὸ τοῦ δικαστηρίου, ἀλλὰ καὶ ἀπὸ τῶν στρατιωτῶν. Τελικάτοινον δὲ 20 Ιανουαρίου ὠρίσθη ὡς ἡμέρα τῆς ἐν Οὐεστμινστέρῳ, ἐνδικον τοῦ δικαστηρίου, ἐμφανίσσως τοῦ βασιλέως καὶ ἀπὸ τῆς 17, ὡς ἡ καταδίκη εἰχει τρόπῳ θηριοθή, ἡ βουλὴ ἐπειμψει ἐπιτροπὴν νὰ καταγράψῃ ἀπαντα τὰ ἀνάκτορα καὶ βασιλικὰ ἐπιπλα, καὶ διάκοντα τοῦ λοιποῦ εἰς τὸ Παρλαμέντον.

«Οταν δὲ διεικητής Οὐενδσορίου ἀνήγγειλεν εἰς τὸν Κάρολον, θτι ἐντὸς ὀλίγων ἡμερῶν θέλει μεταφερθῆεις Λονδίνον» καὶ ὁ Θεός εἶναι παντοῦ «ἀπήντησεν ὁ Κάρολος, « παντοῦ παντοδύναμος καὶ καλοκάραθος.» Βατράχη οἵμως οὐδὲν ἦτον ἀπὸ τε ταύτης τῆς εἰδήσεως καὶ ἀπὸ ἄλλου τινὸς περιστατικοῦ, δτι μέχρι πρὸ δικίου μηρετεῖτο καὶ ἐθεραπεύετο βασιλεῖς, οὓδη δὲ πᾶτα αὐλικὴ ἐθιμοταξία ἀφηρέθη ἐκ μέσου. Τῇ δὲ 19 Ιανουαρίου, ὁ Κάρολος ἀπήγθη ἀπὸ Οὐενδσορίου εἰς τὰ ἐν Λονδίνῳ βασιλεῖα τοῦ Ἀγίου Ιακώβου, φρουρεύμενος αὐτηθῶς δύο σκοπούς ἐταγμησαν παρ' αὐτῇ τῇ θύρᾳ τοῦ βασιλείου του καὶ μάνος κατελείφθη αὐτῷ δι πιστός θαλαμηπόλος Νιούμπερτος, παρακαταμένος πληγίσιν τῆς κλίνης του.

Τὴν ἐποιδητικήν, 20 τοῦ μηνὸς, καὶ μεταμερίαν, τὸ ἀνώτατον δικαστήριον, συνελθόν καὶ ἀργάς εἰς μυστικὴν συνιδρίασιν, ἐτοιμάζετο νὰ κτινούσῃ τὰς τελευταῖς τῆς ἐντολῆς του προπαρασκευάς καὶ μόλις ἐγένετο τελειώσεις ἡ κοινὴ αὐτοῦ προσιτηγή, δτε ἥλθεν ἐναγγείλωσιν, δτι ἐπληστάτικόν ἐστιλείδεις, κομιζόντος ἐν φρεσίῳ κακλιτημένην, ἀνὰ μέσου δύο σειρῶν στρατιωτῶν. «Ο Κρόμβελ ἔδειξεν εἰς τὸ παραθύρον καὶ μακαριπτῶν ἀμέτως ὠχρός, ἀλλὰ ἐξημένος, «έρχεται, κύριοι μου, ἀνέκοατεν» ἡ κοίσιμος στιγμὴ προσταγγίζει· ἀπορεασίστετε ἐν ταχὺι σᾶς παραπλάνης θέλετε τὸν ἀπαντήσετε. διότι θίλει σᾶς ἐρωτήσεις ἐκ πρώτης ἀρετηρίας ἐν ὀνόματι τίνος καὶ ἐν τίνι δικαιώμαστι ἐπιγειερεῖτε νὰ τὸν δικάσσετε». Οὐδεὶς θλάμησε τὸν λόγον· «ἐν ὀνόματι τῇ; θουλῆς καὶ ἀπαντος τοῦ ἀγαθοῦ λαοῦ τῇ; Αγγλίας» εἶπεν δὲ Βρέραιος Ναρτένος, εἰς τῷ διαιρετηρίαν επιστρέψας τοῦ θεοφάνειαν δέ την μεγάλην τοῦ Οὐεστμινστέρου αἴθουσαν. «Ηπροπορεύετο δὲ αὐτοῦ δὲ Λόρδος προεδρος Βραδσχαρούς καὶ πρὸ αὐτοῦ ἐφέροντο ἡ σπαθὴ καὶ ἡ δρῦδος ἀκαλίδεα δὲ δορυφόρος ἀξιωματικοὶ προτηγοῦντο τοῦ δικαστηρίου. «Ο πρόεδρος ἐκάθητεν ἐπὶ καθέδρας ἐκ διαστίνου μεταξύ πετίλου κατεσκευασμένης καὶ πρὸ τῶν ποδῶν αὐτοῦ ἐκείτο ἡ τοῦ γραμματέως πράπεζα, ἐφ' ἣς, κεκλιμένης ὑπὲρ πολυτελοῦς τουρκικοῦ τάπητος, ἐτέθη ἡ διάδημος καὶ ἡ σπάθη· δεξιᾷ καὶ ἀριστερᾷ παρετάγθησαν ἐπὶ ἐξοῖν, ἐξ ἀλουργοῦ ἐρευνοῦ, οἱ δικασταὶ εἰς τὰ δύο δάκρυα, οἱ δορυφόροι. Καθήτεντος τοῦ δικαστηρίου, ἡμεώγθησαν πᾶσαι αἱ πύλαι καὶ τὸ πλήθος ὡραίητεν ἀμέσως εἰς τὴν αἴθουσαν· ἀποκατασταθείσης δὲ τῇ; συναπῆς τὴν ἀπαγγελθείσης τῇ; θουλευτικῆς προειδος δὲ τῇ; ιδρύθη τὸ δικαστήριον, ἀνεγνώσθη δὲ διοικητικὸς κατάλογος· 69 μέλη τησαν παρέβητα. «Ἀξιωματικές, εἶπεν δὲ Βραδσχαρούς, ἀς προσέλθη διατηγορούμενος.»

«Ο βασιλεὺς παρέστη φρουρεύμενος ὑπὸ τοῦ συνταγματάρχου Ἀκκέρου καὶ τριάκοντα δύο ἀξιωματικῶν. Καθέδρα ἐκ διστίνου μεταξύ πετίλου εἶχε παρασκευασθῆδει· αὐτὸν παρὰ τῷ δρυφάκτῳ· αὐτὸς δὲ προειδὼν ἐπὶ τοῦ δικαστηρίου βλέμμα ἀτενές καὶ αὐτηγρόβην, ἐκάθησεν ἐπὶ τῇ; καθέδρας, φέρων τὸν πίλον ἐπὶ τῆς κεφαλῆς, ἥγερθη αἴρητος, ἐπιτροπὴν δι πιστόν

εύτους τῆν τε φρούριαν, τὴν ἀριστερὰ παρατεταγμένην, καὶ τοὺς συναθρούμενους δεξιὰ θεατὰς, ἀνέφερε πάλιν τοὺς φρούριους πρὸς τοὺς δικαστὰς καὶ ἐπειτα ἐκάθησεν ἐν μέσῳ βαθυτάχης σιωπής.

Οὐδὲ τοῦτο τὸ φρούριον, ἀνατάς ἀμέσως, «Κάρολος Στυλιάδη, βασιλεὺς Ἀγγλίας, εἶπεν, ἦ Βουλὴ τῆς Ἀγγλίας, ἐν Παρλαμέντῳ μὲν συνηγμένῃ, βιβλέως δὲ συναποθανομένῃ τὰς συμφορὰς διας ἐποιεῖ τὸ ἔθνος καὶ τῶν διοίων θυντεῖσθε ὑμεῖς ὡς ὁ κύριος αἵτιος, ἀπεράσσετε νὰ καταδιώξητε τὸ ἔγκλημα τοῦ αἵτιος» ἐπὶ δὲ τούτῳ, οὗτος τὸ ἀνώτατον αὐτὸ δικαστήριον, ἐνώπιον τοῦ ὄποιου παρίστατος σύμμερον. «Ἀκούσατε τὰ κεφάλαια τῆς καθηγορίας.»

Καὶ ὅλον τὸ δικαστηκα τῆς ὑπὸ τοῦ Εἰσαγγελέως Κόκου γενομένης ἀναγνώσεως τοῦ κατηγορητηρίου, ὁ βασιλεὺς, καθήμενος, περιέφερεν, ὅτε μὲν εἰς τοὺς δικαστὰς, ὅτε δὲ ἐπὶ τοῦ ἀκροστηρίου, βλέψατα ἀτάραχα. Μόνον δὲν ἤκουσε τὰς λέξεις αἱ Καρολοὶ Στυλιάδη, τόρανχει προδότης καὶ φονεὺς, ἐγέλατεν, ἀλλὰ πάντοτε σιωπῶν.

Συντελεσθείσης τῆς ἀναγνώσεως, ὁ Βραδυγχασύος εἶπε πρὸς τὸν βασιλέα. «Ηκούσατε τὴν καθ' ὑμῶν κατηγορίαν; τὸ δικαστήριον ἀπεκδέχεται τὴν ἀπολογίαν ὑμῶν.»

• Επειθύμουν γὰρ ἡξέρω, ἀπεκρίθη ὁ βασιλεὺς, δυνάμεις τίνος ἔξουσίας ἐκλήθη ἐνταῦθα. Μέχρι πρὸ δίλιγου διετέλουν ἐν τῇ γῆ τῷ Οὐηκτίδι, διαπραγματεύομενος ἐπιτῆμας μετὰ τῶν δύο τοῦ Παρλαμέντου βουλῶν· καὶ εἰμένα θτοικος σχεδὸν νὰ συναμοιλογήσωμεν τὴν συνθήκην· ἐπειθύμουν λοιπὸν νὰ ἡξεύρω δυνάμεις τίνος ἔξουσίας. Ιννούσιας νομίμου, διότι ἔξουσίας παρανομοῖσις λ. γ. ἡ τῶν λητῶν, διάρρηστη πολλατὸς ἐπειθύμου, ἐπεναλαμβάνω, νὰ ἡξεύρω δυνάμεις τίνος ἔξουσίας, γενόμενος ἐκεῖνον ἀγάρκαστος, περιήγηθην ἀπὸ τόπου εἰς τόπον, ψήνοισθε ἐν τίνι σκοπῷ· ὅταν μαθὼ τὴν ὑδρίμιον ταῦτην ἔξουσίαν, θέλη ἀπαντήσει;

— «Ἄντεθετε, εἶπεν ὁ Βραδυγχασύος, πλείστα προσογή· εἰς δια εἴπε τὸ δικαστήριον, δτον παρέστητε ἐνώπιον τοῦ, ἡθέλετε ἡξέρετε τίς ἔστιν ἦ ἔξουσία αὕτη. Τὸ δικαστήριον σᾶς προσκαλεῖ νὰ ἀπαντήσετε δὲν διδύματι τοῦ Ἀγγλικοῦ ἔθνους, τοῦ ὄποιου ἐξελέγητε βασιλεὺς.»

— «Οὐχ, Κύριε μου, ἐπέφερεν ὁ Κάρολος, ταῦτο δὲν τὸ δέχομαι.»

• Ο δὲ Βραδυγχασύος— «Ἄντεθετε ἀναγνωρίζετε τὴν ἔξουσίαν τοῦ δικαστήριου, τὸ δικαστήριον δέλει προγράφετε εἰς τὴν δίκην.»

• Ο δὲ βασιλεὺς— «Σᾶς λέγω δτο ἦ Ἀγγλία εἰδέποτε ὑπῆρξε βασιλεῖον αὔρετόν τοι ποδὸς χιλίων περίπου ἔτῶν εἶναι κληρονομικὸν βασιλεῖον. Εἰπέτε με λοιπὸν διεράμιτε τίνος ἔξουσίας καλοῦμενοις ἐνταῦθα. Ιδοὺ δὲ ἀντεισυνταγματάργητος Κοδρεττιος, ὃς τοι μὲ απήγαγεν ἀπὸ Οὐηκτίδος. Εἴρωτήσατε τοῦ δὲν ἀπήγαγη διὰ τῆς βίας. Τὸ κατέμενοι πρόσθυμος νὰ μπορετῇ εἰς θερμότερον πραντός σλλοι τὰ νόμιμα τῆς βίας τῶν κοινοτήτων διεκπειτε. Άλλα δὲν εἶναι εἰς άρδευτον. Οἱ λόρδοι εἶναι ἀπαραίτητοι πρός

συγκρότησιν τοῦ Παρλαμέντου. Ἀπαραίτητος δὲ καὶ ὁ βασιλεὺς. Τοῦτο ἀρά γε καλεῖτε προσάγειν τὸν βασιλέα εἰς τὸ Παρλαμέντον αὐτοῦ;»

— Τὸ δικαστήριον, Κύριε μου, ἀπήντησεν δὲ Βραδυγχασύος, ἀπεκδέχεται ἀπαντησίν σας δριστικήν. Αυτὸς εἴπομεν περὶ τῆς ἔξουσίας ἡμῶν δέν σᾶς φαίνοται ἀρκεῖντα, ἀρκεῖσιν δικαίως εἰς ἡμᾶς, διότι ἡξεύρομεν δτι τὸ χράτος ἡμῶν ἐκπηγάζει ἀπὸ τοῦ Θεοῦ καὶ τοῦ ἔθνους.»

— Ο δὲ βασιλεὺς, «Τὸ ζήτημα δὲν πρόκειται νὰ ἀπορετεῖται εύτε ἀπὸ ἐμὲ, εύτε ἀπὸ ὑμᾶς.»

— «Ο δὲ Βραδυγχασύος. «Τὸ δικαστήριον σᾶς ἤκουε καὶ θέλει διατάξει περὶ ὑμῶν τὰ δέοντα. Ας ἀπαγγέλῃ ἡδη ὁ Λπόδικος. Τὸ δικαστήριον ἀναβάλλει τὴν δημοσίαν συνεδρίασίν του μέχρι τῆς μεθαύριον, ἡμέρας δευτέρας.»

Καὶ τὸ μὲν δικαστήριον ἀπῆλθεν, ἐξῆλθε δὲ καὶ ὁ βασιλεὺς, φρούρουμένος ὡς πρότερον. «Οταν ἥγερθη, παρετήρητε τὴν ἐπίτης τραπέζης κειμένην σπάθην. «Δὲν τὴν φοβοῦμαι» εἶπεν, ἐπιδεικνύων αὐτὴν μὲ τὴν βαστερίαν του. Κατεργαμένου μὲ αὐτοῦ ἀπὸ τῆς κλίμακος, τινὲς τῶν παρεστῶν ὄντες ἀπιτλῆταις· «αἴδεντες τὴν ἔκπατον τῆς δικαιοσύνης! δικαιοσύνη!» Αλλὰ πολλοὶ πλείστοις ἀνεβόησαν. «Ο Θεός σώζει τὸν βασιλέα, ο Θεός σώζει τὸν Υμετέραν Μεγαλειότητα!»

Τῇ 22 Ταυναρίου, δέξιαμέντης τῆς συνεδριάσεως ἐπὶ παρουσίᾳ 62 μερών, τὸ δικαστήριον διετάξεν, ἐπὶ τοῦ φυλακιστῶν, αὐστηρὰν σιωπὴν ἀλλὰ οὐδὲν ἡττον ζωηραῖς ὑπεδέγμησαν τὸν προτελθόντα βασιλέα ἀντυψημένοι. Η αὐτὴ δὲ ἐπανελήφθη συλλήπτης, μετὰ τῆς αὐτῆς ἐπατέρωθεν ἐπιμονῆς. «Κύριε μου, εἴπε τελευταῖον ὁ Βραδυγχασύος, οὐδὲν ὑμῖν, οὐδὲν ἐτέρῳ τοις ἐπιτρέπεται ν' ἀμφιεβητῇ τὴν ἀρμοδιότητα τοῦ δικαστηρίου· τὸ δικαστήριον ἐδρεῖται ἐνταῦθα, καὶ ἐντολὴν τῆς βίας, πρὸς ἡν καὶ ὑμεῖς καὶ ἀπαντεῖς αἱ προκάτογοι οἱ μὲν εἰςθεῖσιν.»

«Ο δὲ βασιλεὺς. «Τοῦτο δὲν τὸ δέχομαι· δείξατε μοι ἐν προτυρόμενον.»

«Ο Βραδυγχασύος, ἐγερθεὶς τότε μὲ δργήν, «Κύριε μου, εἴπε, δεν ἔδρευσαν ἵνταῦθα διὸ νὰ ἀπαντῶμεν εἰς τὰς ἐρωτήσεις σας· συζητήσατε τὴν κατηγορίαν, ἔκπατον μὴ μή ἔνορας.»

— «Δὲν ἔχετε, κύριε μου, ἀνέλαβεν ὁ Βραδυγχασύος, καὶ ἐπιφέρετε λόγους κατὰ τῆς Λπόδικος πατῶν τῶν δικαιοδοσιῶν.»

«Ο δὲ βασιλεὺς, «Δείξατε μοι λοιπὸν τὴν δικαιοδοσίαν τούτην ἢτις δὲν ἀκούει λόγον.»

«Ο δὲ Βραδυγχασύος. «Ιδού εῖτε τὴν δεικνύομεν, εἶναι ἦ Βουλὴ τῆς Ἀγγλίας. Αξιωματικές, ἀς ἀπαγγέλῃ ο Λπόδικος.»

«Ο βασιλεὺς τότε, στρεψεὶς αἰσθητος πρὸς τὸν λόγον, «Βανδυμηθῆτε, εἶπεν, δτο ὁ βασιλεὺς τῆς Ἀγγλίας καταδικαζεται, μὴ δικαιοδοσίας νὰ ἔπιφερῃ τοὺς λόγους του ὑπὲρ τῆς ἐλευθερίας τοῦ λαοῦ· καὶ πάγκαιος σχεδὸν θρούσεην ἦ εὐχή. «Ο Θεός σώζει τὸν βασιλέα τοῦ.»

Κατὰ τὴν συνεδρίασιν τῆς ἐπισύνης, 23 Ἰανουάριου, οἱ αὐτοὶ συνέδηται σκηναῖς ἡ ὑπὲρ τοῦ βασιλέως συμπάθεια τοῦ λαοῦ αἰκάλαινεν ἀρ' ἕμέρας εἰς ἡμέραν ζωηροτέρα μάτην οἱ παραργιτιμένοις ἀξιωματικοὶ καὶ στρατιῶται ἐκραύγαζον « δικαιοσύνη ! Θάνατος ! » Τὸ ἐκφοβηθὲν πλῆθος ἐσίγα πρὸς απεγράψαν· ἀλλὰ μετ' ὅλιγον, παρεπεπούσῃς νεας τινὸς ἀφορμῆς, ἐλητημόνει τὸν φόβον του καὶ ἡ εὐχὴ « Οὐ Θεός σώζει τὸν βασιλέα » ἀντήγει πανταχόθεν. Ἡ δὲ φωνὴ αὕτη ἡκουόμενη καὶ ἀπὸ αὐτῶν τῶν τάξεων τοῦ στρατοῦ. Τῇ 23 Ἰανουάριον, ἔξερχομένοις τοῦ βασιλέως ἀπὸ τῆς συνεδριάτεως, εἰς τῶν στρατιωτῶν τῆς φρουρᾶς ἀνέκραξε τραυμᾶς. « Βασιλεῦ, οὐ Θεός ἀλεήτεις τὴν Σῆρα Μεγαλείστητα. οὐ ἀξιωματικὸς δέ τις τὸν ἔρριψθεις» « Κύριέ μου, εἴκεν ὁ βασιλεὺς ἀπεργόμενος, ἡ τιμωρία ὑπερβαίνει τὸ ἀμάρτημα. » Συγχρόνως ἥρχοντο ἔξωθεν μετολαβήσεις, ἀνεπίφοδοις μὲν, ἵκαναι δικαὶοις νὰ ὑποθάλψωσι τὴν κοινὴν ἀγανάκτησιν. « Η βασιλίς, οὐ πρετόντερός της υἱός, οἱ ἐπίτροποι τῷ Σκώτων, οἱ τῆς Ολλανδίας πρέσβεις ἡγωνίζονται καὶ τὰ τὰ μᾶλλον καὶ ἡτού ἐντόνως νὰ τωτωσι τὸν βασιλέα. Τελευταίον ταῦταρες πῶν ἐπιφανεστέρων τοῦ Καρόλου φίλων, οἱ « Ριχεμόντες, οἱ Αρφόρδιοι, οἱ Σουθαμπτώνιοι, καὶ οἱ Λινδενίες, ἀνεφέρθησαν εἰς τὴν βουλὴν λέγοντες, διτι, τα καθίστασιν τοῦ βασιλέως, συνετέλεσαν, διὰ τῆς γνώμης αὐτῶν, εἰς διατάξιας πράξεις ὅστις ἦδη ἐγαρεκτηρίζεται ως κακουργόματα αὐτοῦ ὅστις κατὰ τε τὸν παναργαῖον Ἀγριγλεκὸν νάμον καὶ κατ' αὐτὸν τὰ κοινότερον δροῦσαν λόγον, αὐτοὶ μόνοις ἦσαν ἔνοχοι, αὐτοὶ μόνοις ὄφειλον νὰ ύποστωτοι τὴν εὑμάντην πάντος διτιού πηγαῖον ἀξιωματάκριτον εἰς τὴν διατριβὴν τοῦ ἡγεμόνος διτι τούτου διακενεν αὐθιρμήτως παραδίδουσιν « έαυτούς, εἰς τὴν δικαιοσύνην, εἰς σώτησι, διὰ τῆς ιδίας τιμωρίας, τὴν πολύτιμον ἐκείνην ζωὴν, τὴν διποίαν καὶ ἡ διευλή καὶ ἀπαντες οἱ ὑπήκοοις τοῦ στέμματος εἶχον συμφέροι νὰ προφυλάξωσι καὶ νὰ περιτοπισωσιν ἐκ παντὸς τρόπου. »

Καὶ διὸ εἰς τηνούσιαν μὲν οἱ γνωμῖστοι ἐκεῖνοι ἀνδρεῖς, ἀλλὰ ταῦτα πάντα συνετέλουν εἰς τὸ νὰ καθεστῶσι διτηρεστέραν τὴν θέσιν τῶν δημοκρατικῶν ἐν μέσῳ τῆς καινῆς ἀδημονίας, ὡς τε ἀπεράστισαν νὰ ἐπιεπεύσωσι τὴν λύσιν τοῦ Καττακτοῦ, καὶ, πάφου τῆς 24 καὶ τῆς 25 ἡκουσαν διὰ τὸν τύπον μόνον μάρτυρας τινας, περὶ τὸ τέλος τῆς διευτέρας τῶν συνεδριάτεων τούτων, παρόντιαν μόνον 46 μελῶν, ἐψήφισαν, ἀνευ συντητήσεως σχεδὸν, τὴν καταδίκην ταῦταρες, ως τυράννου, προδότου, δολοφόνου καὶ ἐγκριτοῦ τῆς πατρίδος. Τῇ 26 ἐσυντηθῆται καὶ ἐγένετο δεκτὴ ἡ ἀπόρρατις. Τῇ 27, καὶ διὰ τοῦ βασιλέαν αὐτῆν ἀπαγγέλθη, μερὶ μεταμβρίκων, μετὰ διώρουν διατκεψίν, ἡ συνεδρίασις ἤξιστο, κατὰ τὸ σύνηθες, διὰ τῆς δικαιωματικῆς κλήσεως. « Απογγέλθεντος τοῦ δινόματος τοῦ Φιλορφαῖον, αἴγει ἀρκετὸν πνεῦμα ὠςτε νὰ μὴν ἦνται παρὼν ἀπέντητος φωνὴ γυναικεία ἀπὸ τοῦ βασιλέως τοῦ ἀκραστηρίου. » Μετὰ ἀκαριαίων ἀκπληγῶν καὶ

σίλευς εἰς τὴν αἴθουσαν, οἱ ἔξηγριμαμένοι στρατιῶται ἐκράυγαζαν « Θάνατος ! δικαιοσύνη ! θάνατος ! » Τὸ δὲ ἐκπεπληγμένον πλῆθος ἐσιώπα. « Οὐδατιθεύς, προτοῦ καθίσῃ, ἐσήτηρε μετά τινος ἀσυγκίνσεως νὰ εἰπῃ ἀμέσως τινᾶς λέξεις. Βιβλιώσαντος δὲ τοῦ βασιλέως, διτι θέλει ἀκούσιθη πρὸ τῆς ἀπαγγελίας τῆς αποφασεως, καθητάγκασεν ὄπωρον καὶ διὰ βραδιάζεταις, ἀναλαβὼν τὸν λόγον:

« Κύριοι μου, εἴπεν, εἴναι πασίδηλον ὅτι ὁ παρισταμένος ἐνταῦθα ὑπόδικος, προστήθη ἐπανειλημμένως ἐνώπιον τοῦ δικαστηρίου, εἴναι ἀπολογηθῆ περὶ τῆς κατ' αὐτοῦ ἐπὶ προδοσίᾳ καὶ ἀλλοις δεινοῖς ἐγκλήμασι γενομένης κατηγορίας, ἐπ' ὄνδρατε τοῦ Αγγλικοῦ ἔθνους. »

« Οὐδὲ τοῦ ἡμίσεως Αγγλικοῦ ἔθνους, ἀνέκραξεν ἡ αὐτὴ φωνὴ ἡ ἀπαντήσασα ὅτε ἀπηγγέλθη τὸ τοῦ Φιλορφαῖον δνομα. « Ποῦ εἴναι τὸ ἔθνος ; ποῦ ἡ συναίγεσίς του ; οἱ Ολιβιέρος Κρόμβελ είναι πραδότης. »

« Η συνέλευσις δὴ ἀνετριχίας καὶ δλων τὰ διέμεματα ἐστράφηται πρὸς τὸ μέρος τοῦ ἀκραστηρίου διεν ἐξήρχετο ἡ φωνὴ « Κατω αἱ πόρηαι, ἀνέκραξεν ὁ ἀρχηγὸς τῆς φρουρᾶς Αξτέλλιος. Εστρατιῶται πῦρ κατ' αὐτῶν ! » καὶ ἐγνώσθη, διτι ἡ γενναιόως διαμαρτυρομένη ἐκείνη γυνὴ ἦτο δι τοῦ Φιλορφαῖου σληγος.

Μετὰ τὸν ἐκελύοντα ἐντεῦθεν φαθερόν θόρυβον, ἐπανελθούσῃ τελευταῖον τῆς εὔταξίας, ὁ βραδσχασύνος ἀνέμνησε τὴν ἐπειμονὴν τοῦ βασιλέως εἰς τὸ νὰ μὴν ἀκαντήσῃ, τὸ πασίδηλον, ως ἐνεβαίου, τῶν ἀποδιδομένων εἰς αὐτὸν κακουργημάτων καὶ ἀπεφήνατο, διτι τὸ δικαστήριον συνῆγεις οὐδὲν ἦτον νὰ τὸν ἀκούσῃ, περὶ δὲ ἀπαγγειλη τὴν γενομένην ἦδη ἀπόφασιν, ἀρκεῖ νὰ μὴν ἀμφισβητήθῃ ἡ ἀμυνοδιότης αὐτοῦ.

« Ζητῶ, εἴπεν ὁ βασιλεὺς, νὰ καθυποδάλιο εἰς τὴν διευλήν τῶν Λόρδων καὶ τὴν τῶν κοινοτήτων, τῶν θυρῶν κεκλεισμένων, πρότασίν μου τυγά, ἀφορῶσαν πολὺ μᾶλλον τὸ συμφέρον τοῦ κράτους καὶ τὴν ἐλευθερίαν τῶν ὑπηκόων μου δη τὴν ἐμὴν σωτηρίαν. »

Η ἐνστασίς αὕτη πλεῖστον ἐνεποίησε θόρυβον εἰς τὸ δικαστήριον καὶ εἰς τὸ παριστάμενον πλῆθος· φίδοι καὶ ἐγκριτοὶ ἐνήτουν νὰ μαντεύσωσι, τίς ἐστὶν ὁ σκοπὸς τῆς ὑπὸ τοῦ βασιλέως ζητουμένης ταύτης συνδιαλέξεως, οἱ δὲ πλεῖστοι ἐφρόνουν, διτι ἥθελε νὰ παραστηθῇ τοῦ στέμματος δινέρ τοῦ μίσου του. Ο πρόεδρος ἥθελητε κατ' ἀργάς νὰ ἀπορρίψῃ τὴν πρότασιν, ως ἀπλὴν στρεψοδικίαν· ἐπειδὴ δικαὶοις δι τοῦ βασιλέως, καὶ περιεγράψεις ὑπὸ τῶν στρατιωτῶν περιεβριζόμενος καὶ απειλούμενος, ἐπέμεγε, καὶ τελευταῖον, ἐξα σχεδὸν ἐπιτοῦ, γενόμενος, τάκουσατέ με, ἀκούσατέ με πενέκραξε περιπαθῶς, αὐτὸ τὸ δικαστήριον ἐφάνη ἐν μέρει συγκινηθέν. καὶ, ἐπὶ τῇ ἀπαντήσει ἐγός τῶν μελῶν του, ἀπῆλθεν ἐν τῷ δωματίῳ τῶν διατκεψίων. Άλλὰ μετὰ ἡμιτείας ὥρας σύντεψιν, ἐνδίδον εἰς τὰς ἀπειλάς τοῦ Κρόμβελ, ἐπανηλθε, καὶ διπρόεδρος ἀνήγγειλεν εἰς τὸν βασιλέα, διτι δὲ πρότασίς του ἀπερρίφθη καὶ διτι δὲν ἔχη νὰ προσθέσῃ τι, δέλει ἀναγνωσθῇ δὲ πρόφασις. — Αδέν θέλω προσθέσει τι, κύριε μου, ἀπήντησεν δι τοῦ βασιλέως· ἐπιθυμῶ μόνον τὰ ὑπὸ ἐμρέθητα νὰ καταχωρισθῶσιν εἰς τὸ τρωτόκαλον. » Ο

Βραδέχασθες εἰς τοῦτο μὲν δὲν ἀπήντησαν, ἀνήγγειλε
ὅτι αὐτὸς, ὅτι πρόκειται νῦν ἀκούσῃ ήδη τὴν ἀπόφασιν
Συντελευθερίας δὲ τῆς ἀναγνώσεως, «Ἄμετη, εἴπεν, εἴ-
ναι τῇ ὁμάδῃ φορεῖσι, τυθμῷ καὶ χρίσις τοῦ δεκα-
στηρίου», καὶ τὸ δικαστήριον ὀλόκληρον ἤγερθη εἰς
ἀπόβιτεῖσιν τῆς συντελεσθεώς του. Οἱ βασιλεὺς ἡθελήσ-
πελιν νὰ ὅμιλήτῃ, ἀλλὰ δὲν τῷ ἴστρῳ πή, καὶ, ἐπειδὴ
ἐπέκειν, ἀπόγχθη διὸ τῆς διας μέχρι τοῦ φορείου,
ἀνατογύντως μὲν ὑπὸ πολλῶν στρατιωτῶν ὑδρίζομενος,
ἀπότοταν δὲ κραυγαζόντων «Θεικαισσύνη, θάνατος!»
Εἰς τὰς ἀπειλὰς σύμως ταύτας ὁ λαὸς σύνειχεν ἔτε-
τὰς εὐγένειας του· «ὁ Θεός σωζοι τὴν Υ. Μ., ὁ Θεός
ἀπαλλάξειε τὴν Υ. Μ. ἀπὸ τῶν χειρῶν τῶν ἐγκράτων
τῆς· καὶ μέχρι τῆς στιγμῆς καθ' θη ἐκλείσθη ἐν τῷ
φρεσιᾳ. οἱ φορεαφόροι, διετέλεσαν ἀσκεπεῖς, παρὰ τὰς
διαταγὰς τοῦ Ἀξτελλίου, διατάξεις ἐπὶ τοσοῦτου ἔνεκκ
τούτου παρεσφρήη κατ' αὐτῶν, ὃςτε καὶ τοὺς ἐκτύπη-
σεν. Ἡ συναδία ἵκινητε πρὸς τὴν Οὐλιτελληνή στρα-
τεύματα ἦσαν παρατεταγμένα ἔνθεν καὶ ἔνθε-
τῆς ὁδοῦ· πρὸ τῶν ἐργαστηρίων δὲ, πρὸ τῶν πυλῶν
καὶ εἰς τὸ παρεῖθυρα, ἀκειόδην συνειθεῖστο ἀνθρώπων
πλῆθος, ὃν οἱ μὲν πλεῖστοι ἦσαν σιωπηλοί, ἄλλοι δὲ
ἔθεζον, τινὲς δὲ γεγωνιάς τῇ φωνῇ προστήγαγο-
ὑπὲρ τοῦ θεατικέως. Ἐκ διαλειμμάτων οἱ στρατιώται,
διὰ νὰ πανηγυρίσωσι τὸν θρίαμβον αὐτῶν, ἐπανελάμ-
βονται τὰς κραυγάς των «θεικαισσύνη, θάνατος!
θάνατος! θάνατος!». Ἀλλ' ὁ Καροκός, τὸν διοίσον
ἡ τελευταία ἐν τῷ δικαστηρίῳ συζήτησε, εἶγε θαρ-
ρήτεις διπλασίη, ἀνέλαβεν ἐν τῷ μεταξὺ τούτων τὴν
σενήθη αὐτοῦ ἀταραξίαν, καὶ, ἐν τῷ διπερηφανίᾳ αὐ-
τοῦ, μὴ πιστεύων εἰς τὴν εἰλικρίνειαν τοῦ μίσους των
«Διατυχῆ διτα! εἴπεν ἔξεργομενος τοῦ φορείου, δι-
έν σελίνον ἡθελον εκφέρει τὰς αὐτὰς κραυγάς κατὰ
τῶν στρατιών αὐτῶν.»

Διήνυσε δὲ τὴν ἡμέραν δλτην τῆς 28 προσιυχόμενος
(εἰς τὰ ἐποίησια τοῦ Ἀγίου Ἰωάννου, ὃπου πάλιν με-
τεφέρθη) μετὰ τοῦ ἐπισκόπου τοῦ Αἰνόνιου Ἰουέζωνος,
καὶ τὴν ἐποιησαν, 29, προσήγγυησαν αὐτῷ, καθ' ἣ-
δέξιοτεν ἵπειθυμιαν; οἱ δύο μόνοι παῖδες του, οἱ ἐν
Λουδίῳ, εἰς τὴν ἔξουσιον ποὺ Παρολαμέντου, εὑρετο-
μενοι. Ἡ Κλισάνη, θωδεκατής εὗτα, ἐθρήνησεν μάλι-
σθε τὸν πατέρα της· δὲ ὀκταετής δὲν εἴη τῆς Γλοκε-
στρίκης ἔχλαις κυττάζων τὴν ἀδελφήν του. Ὁ Καρο-
λὸς παρέκαθε τοὺς παῖδες εἰς τὰ γονατά των, διέψι-
μεν εἰς αὐτοὺς τὰ μόνα πολύτιμα πράγματα τὰ ὅποια
εἶγεν ἔτι, θηλασθή τὸ παρέσημον τοῦ Ἀγίου Γεωργίου
καὶ τῆς πορισκελίδος, παρεμύθησε τὴν θυγατέρα του,
τὴν συνεδούλευσε ποία διβεία πρέπει νὰ ἀναγινώσκῃ
διὰ νὰ χρατήσῃ τὴν φρεγάνην τῆς κατὰ τοῦ παπισμοῦ, τὴν
παρῆγγειλε νὰ εἴπῃ εἰς τοὺς δύο πρεσβυτέρους ἀδελ-
φούς της, διτὶ ἐτυγχώρησε τους; ἐχθρούς του, νὰ εἴπῃ
εἰς τὴν μητέρα της, διτὶ πατέρες δὲν τὴν ἐλητημόνησε καὶ
διτὶ μέγρι τῆς τελευταίκης ἡμέρας; θίλει τὴν ἀγαπᾷ,
ὅπως τούτην ἀποτελέσῃ ἕπειτα δὲ τούτην πρέστι τὸν μικρὸν
θούκα Γλοκεστρίκης· «Τέκνον μου, τὸν εἰπεν, οἱ ἀ-
θρωποι αὐτοί θέλουν κόψει τὴν κεφαλήν τοῦ πατρὸς
σου». Ο ταῖς τὸν ἐκύπτατον ἀτανόνις καὶ μετὰ πλει-
στος ἀμδρούσιας· «Πρόστηγε, γρέκυον μου, εἰς τού

λέγουσις μου· οἱ ἀνθρώποι αὐτοὶ θέλουν κάψει τὴν κεφαλήν μου· καὶ ίσως θέλουν σὲ κάμπι βασιλέα· ἀλλὰ πρόσεξε καλὸν εἰς τοὺς λόγους μου· ὅτεν πρέπει νὰ γίνης βασιλεὺς ἐνότῳ ζῶσιν οἱ ἀδελφοί σου, Κάρολος καὶ Ἰάκωβος, διότι οἱ ἀνθρώποι αὐτοὶ θέλουν κάψει τὴν κεφαλήν τῶν ἀδελφῶν σου, ἀλλὰ δυνηθαῦν νὰ τοὺς συλλάβῃσιν, ἐπὶ δὲ τέλους θέλουν κάψει καὶ τὴν ἴδιην σου κεφαλήν· σὲ διατάσσω λοιπὸν νὰ μή δεχθῇς ποτὲ νὰ γίνης βασιλεὺς ὑπὸ αὐτῶν. — Προτιμῶ νὰ μὲ κατακομματιέσσουν, ἀπήντησεν δὲ παῖς δῆλος σαμγκεκινημένος. Ὁ βασιλεὺς τὸν ἡσπάσθη παραφέρως, τὸν ἀρηστὸν κατὰ γῆς, ἡτούσθη τὴν θυγατέρων του, τὴν λόγησεν ἀμφότερα τὰ τέκνα, παρεκάλεσε τὸν Θεὸν νὰ τὰ εὐλογήσῃ, ἔπειτα, ἐγερθεὶς αἴφνης, «Ἄς τὰ ἀπαγάγωσιν,» εἶπε πρὸς τὸν Ιούδαιον. Οἱ παιδεῖς ἀθρίζουσι βασιλεὺς, ωγρὸς καὶ ἐστηριγμένον ἔχων τὰ μέτωπον εἰς τὸ παραθύρον, ἐπνιγε τὰ δάκρυά του. Ἡ θύρα ἦνεώχθη, σὶ παιδίς ἐμελλον νὰ ἔξιλθωσι. Τότε δὲ Κάρολος, ὄρμήτας ἀπὸ τὸ παράθυρον, τοὺς ἔλαττες πάλιν εἰς τὰς ἀγκαλιὰς του, τοὺς ἡγέλογητεν ἐκ νέου, καὶ, ἀποτιασθεὶς ταλευταῖον ἀπὸ αὐτῶν, ἔκειτε κατὰ γῆς καὶ ἐπανέλαβε τὰς προτευχάς του μετὰ τοῦ ἐπισκόπου καὶ τοῦ Ἐρβέρτου, οἵτινες ἦσαν οἱ μόνοι μάρτυρες τῶν πολυδιχρότιον ἐκείνων ἀπογειρεταισμῶν.

Τὴν πρωίαν τῇς ἡμέρας ἐκείνης, τὸ ἀνώτατον δικαιοσύνησιν συνελθὸν ὥριτε, ὅτι ἡ ἐκτέλεσις τῆς ἀποφάσεως του θέλει γίνεται τὴν ἐπιοῦσαν, 30 τοῦ μηνὸς Ιανουαρίου, μεταξὺ 10 καὶ ἡ ὥρας. Ὁταν ἔδεσθε ἀπογραφῆ ἡ περὶ θανάτου τελευταῖς διαταγῇ, μετὰ κόπου πολλοῦ συνήγορησαν οἱ δικασταί· μάτην δύο ἡ τριτεῖς τῶν ἐμπανιστέρων, Ιστάμενοι εἰς τὴν θυραν τῆς αἰθουσῆς, κατειλέμβνον τοὺς συναδέλφους των διοικητῶντος ἐκείνην διὰ νὰ μπάγωσι πρὸς τὴν έσυλτην, καὶ τοὺς προσεκάλουν νὰ μπογράψωσι τὸ ὄνομά των πολλοὶ καὶ ἐξ αὐτῶν ἐκείνων δισὶ ἐψήρισαν τὴν καταδίκην, ἵρισόντισαν νὰ γίνωστι ἀσχητοὶ ἡ ἀπεπαιθήσαν ρητῶς. Ὁ Κρόμβελ, μόνος σγεδὸν εῦθυμος, θερυνώθης, τολμηρὸς, δὲν ἐπισυνειδολογῶν διναύστερος· καὶ, ὑπογράψει τρίτος αὐτὸς, ἐμελάνωσε τὸ πρόσωπον τοῦ παρακαθημένου πλησίον του Ἐδρίκου Μαρτίνου, διετίς τῷ ἀπειδώκεν ἀμέτως τὰ ἴσα. Ὁ ἐξειλέφρος του, συνταγματεργύτης, Ἱγγολάδσιος, διετεῖ ήτο μὲν διωρισμένος δικαστής, ἀλλὰ δὲν εἶχεν ἐδοιεύσει εἰς τὸ δικαστήριον, εἰσῆλθε πατὰ τύγην εἰς τὴν αἴθουσαν. «Τόρα πλέον, ἀνέκραξεν δ Κρόμβελ, δὲν θέλει μᾶς διεφύγειν καὶ, συλλαβὼν αὐτὸν ἀμέτως, μετὰ καγγαστρῶν μεγάλων, τὸν ἔνικλε, τὴν συνδρομὴν καὶ δλλων τινῶν δικαστῶν, τὸ κονδύλιόν εἰς τὴν γείρα καὶ, ἀπηγάνων αὐτὸν, τὸν ἡμέρακειν νὰ μπογράψῃ. Τελευταῖσιν συνελέγηται· 39 μπογραφοί, ἀλλὰ τα πλεῖστα διάμετα ήταν, εἶτε ἀπὸ τὴν ταραχὴν τῶν μπογραφέων, εἶτε ἐξεπίτηδες, τοσοῦτον κακῶς γεγραμένα διέτε ἀδύνατον σγεδὸν ήτο ν' ἀναγνωσθείσιν,

Τὴν ἐπιστολὰν πολλὰ πρωτ., μετὰ τετράδορον βαθὺν
ὑπνον, ὁ Καρρόλος, ἔγερθείς τῇ; κλίνης, «μεγάλην ἔχω
νοσηταλειώτῳ σήμερον ὑπόθεσιν εἶπε πρὸς τὸν Ἐρ-
φερτον, «καὶ πρέπει νῦν ἀστοιμασθῆναι τάχει». Παυ-
γκυριανή δὲ ἐπιμελῶς, ἐφόρεσεν ἐν ὑποκάμψεν πλειότε-

ρον ἵνα μή, ἀνατριχίτες; οὐπὲ τοῦ ψύχους, νομί^μ
απὸ τοῦ φίδεω τρέμητε, προστηγήθη θερμότεροι
περὶ τὴν 10 ὁμονοίαν εἰς τὸν κῆπον, τὸν
ἔμελλε πάλι βιβλίον μεταβῆται οὐτεκλαδην.

Πολλοὶ λόγοι πείσκου περιέμενοι ἐνταῦθα, εἰς δύο παρασταγμάτων ἐθεν καὶ ἐθεν στίχους προηγεῖται δὲ ἀπότπειρα δορυφόρων μετ' αὐτοπταμένων σημειῶν καὶ ἡ τομπακαρρουσία ἐκάλυπτε πέτρας τὰς φωνάς Δεξιῶν τοῦ Βαττίλεων, ἐξάλειψεν δὲ πίστοπος Ιούζου, ἀριστερᾶς δὲ ὁ σέργηγός της φρουρᾶς συνταγματάρχης Γεωργίντσας, ἀσκεπής, ἐν γένει μετά πλειστης προσινηθείς πρὸς τὸν Κάρολον εὐπρεπείας καὶ τούτοις ἔνεκκ παρακληθείς ὑπὸ αὐτοῦ νὰ μὴ τὸν καταλίπῃ μέχρι τῆς τελευταίας ὥρας. «Ο Κάρολος συνθυμίλει μετ' αὐτοῦ καὶ» διδὸν, τὸν ἐλαττονερὸν καὶ τῆς κηδείας του, περὶ τῶν ἀθρώπων εἰς ωδὴν ἐπειθύμει νὰ ἀνατείθῃ ἡ περὶ τούτου ἐπιμέλεια, προσβίνων, τὸ τρίθιος ἀπεράρχος, τὸ βλέμμα λαμπρός, σταθερὸς δὲ τὸ δῆμα, περιπατῶν μάλιστα ταχύτερον τοῦ στρατοῦ καὶ ἀπορρίψας διὰ τὴν ὅμοιότητα τούτου. Φύλαξε εἰς Οὔτετσάλην, εἰς τὴν θέσην τοῦ καθητῶν, ἐκεινῶνταν ἐνταῦθα, δὲν ἦλεντος νὰ γενικατέσῃ, ἔργαν δύμως ἐν ταχύτερον ἀπέρι, ἵπτεν δὲ πατήμαν οἴνους καὶ, τελευταῖς, περὶ τὴν μίαν ὥραν, ἐκνητεῖς νὰ μεταδῷ εἰς τὸν τόπον τῆς κατασίκης. Προσέδη δὲ διὰ τοῦ μεγάλου ἐρπατορίου, πάντοτε ἐν μέσῳ δύο στριγῶν στρατιώτων ἀπειρος ἀθρώπων εἰσώμενος μητρών ἐν ταῦθα, περισσῷ τε τὸν κίνδυνον, καὶ, ἴσταμενοι ὅπισθιν τῆς προσοῦπος, προστηρύχοντο διπέρ τοῦ βρατιλέως, καθ' ὅσας αῦτος ὑπέρμετο· οἱ δὲ τρεις τοι, τιμητοὶ καὶ αὐτοῖς ὄπισθι, δὲν τοὺς ἀπίκασσον. Μέτρη τὴν ἀκραγαντῆσθαι τοῦ ἐπιπλεόντος, θύεσαν τοῦτον τὸν πρωτεράρχον ἐν τῷ ταρχῷ ἕρεμον ἀποτίνεις εἰς τὸ θυμυτικὸν ἱερόνυμον, ἃποι τοῦ ὄπισθι, φελλονεστάλους ὄπισθι, δύο δάνθης ἴστηστο πρετόλη τῶν πελεκυνῶν, ἀλερότερος φέρει τοὺς ἐν δύο κατανακτῶντας πρωταρχούς. «Ο Βρατιλέως προσήλθεν ὑψηλούτερος πρωταρχούς τοῦ; ὁρθαμούς; αὐτοῦ δὲ τοῦ ἀντικείμενος τὸν λαόν πρὸς διατίθεταις νὰ διατηρήσῃς ἀλλὰ ἡ πλατείας ἀστραπὴς ἐκτείνεται διπέρ τοῦ στρατευμάτων, οὐδεὶς δέ εἰσοδεῖς νὰ πλητυέσῃ.» Οὗτον στρατεύεις πρὸς τὸν Ιερούλαντα καὶ τὸν Γούδιντσαν, «Υμεῖς μόνοι εἰμπρωτεῖτε νὰ μὲ δικαύστετε, τοὺς εἰπεῖν, εἰς δικῆς λοιπὸν θέλω εἶπεις λεῖπεις τινάς·» καὶ ἀπειθεύοντες τῷροντι πρὸς αὐτοὺς λογίζοντο, τὸ ὄπισθι εἰγεῖ παραπεμπάται, ἐμβριθέεις καὶ ἀπειθέεις μέγρις ψυγρό αητοῖς, ἀγωνιζόμενος μάνων ἡ ἀποθετική, διε ἐπολιτεύθη δρθῖσται, διτὶς ἡ καταπάτησις τῶν λυρεαρχικῶν δικαιωμάτων ἦτος ἡ ἀλτηθῆς αἰτία τῶν διεστυγχυτῶν τοῦ λαοῦ, διτὶς ὁ λαός μηδέδηλος, ἔπρεπε νὰ μετέγρῃ τὴς κυνεργήσεως καὶ διτὶς ἀπὸ τῷ δρῷ τούτῳ καὶ μένει, τὸν κράτος ἥδυνατο νὰ ἀνακτήῃ τὴν εἰληφθητην καὶ τὴν ἐλευθερίαν του. Τελειώτας δὲ τὸν λόγον, τοῦ διποίου διεκριτικοῦς βιθυντάτη ἐπεκράτει σιωπή, ἀπένταλε τὸν ἐπενδύτην καὶ τὸ παράτημα τοῦ «Ἄγιου Γεωργίου» ἔδωκε τὸν «Άγιον Γεώργιον» εἰς τὸν ἐπιστροφόν, εἰπών αὐτῷ τὴν λέξιν «Remember (ἐνθυμοῦ)» τὴς ὄποιας ἡ ἐννοεῖται οὐδεὶς πετεινή οὐδεινήθη ἀπίστηλος τὸ ἐλαυνεῖται, ἐργάζεται πάλιν τὸν

ἐπενδύτην, καὶ, στραφεῖς πρὸς τὸν θῆματον, εἶπεν
προτευχῆς ἐπιτίθησθαι τὸν αἴπερ. "Οἶταν δὲ
ἔκτείνω τὰς χεῖλας, τότε • Καὶ προσηκ-
γένηται τῷ φύγοντι ἐν σωματὶ ἐπὶ τινας στιγμάς, καὶ ἔ-
τεινε τὰς χεῖρας, καὶ τὸ ἀνταπομέργυμα ἀπετελέσθη.
Μηκρὰ καὶ ὑποκωδεῖς σύμπλογη ἡκαύτηθη τότε περὶ Οὐ-
τεράληην ἀπειροτελῶς ἀνθερωποῖς ὕψημηται εἰς ταῦτα:
πρόποδες τοῦ θανατικοῦ ἱκριώματος ἐιπέντε νὰ βαίψω-
σι ταῦτα στρατων εἰς τὸ μαρτυρικὸν ἐκεῖνο αἷμα. 'Αλ-
λὰ δύο ἵππικοῦ σώματα, ἀπὸ ἀντιθέτων προσελάσσαντα
σημειών, διεστείχασσαν τὸ πλήθος καὶ μετὰ ἐπταήμε-
ρον εἰς Οὐετεράληην ἐκθετιν τοῦ γενεροῦ, κηδεύθησαν
εὖπρεπῶς εἰς Οὐετεράληην. Ἐ

Οἱ ἀνθρωποι οἱ διακρίσαντες τὸ πόλυμα τοῦτο,
οὐ μάχαν ἡτεῖται ἐκακούργησαν, ἀλλὰ καὶ ἔσφραγον πο-
λιτικῶν, διώτι παρέσχον εἰς τὸν ἥγεμόν τον πρότε-
ρον ἐπὶ τοῖς ἀμαρτήμαστιν αὐτοῦ καὶ μόνοις εἰς τὸ
ἔμνος γνωστόν, ἀφορμὴν, νὰ ἀναδεῖξῃ, ἀπὸ σκηνῆς; με-
γάλης; Θεωμένων τῶν αἰώνων ὅλων καὶ ἄλλων τῶν
εἰσιθναντῶν θαυματιμὸν καὶ τὴν ἀγαπὴν τῶν ἀνθρώπων,
νὰ ἀνατεῖξῃ τὴν μεγαλοφρεσύην ἀνθράκων γεννητίου, τὴν
ἐνοχὴν καὶ πρᾶξην ταχινοῦ ἀληθεύς. Τοιαύτην
δὲ κατασκεψάσας τὴν ἐκείνητιν αὐτῶν, ὕστερον δὲ αὐτὸς
ἀνθρωπος, δὲ δὲ ἀπαντας τῷ βίῳ πολέμιος διαπελέσας
τῶν τῆς Ἀγγλίας ἑλευθεριῶν, κατέτησε νὰ ἀποθάνῃ
μάρτυς τῶν ἑλευθεριῶν τούτων. Ποτὲ δημαρχο-
γός; δὲν ἔπειται γηρατεύτην τοσαύτην ἢπι τῆς κοινῆς; γη-
μῆς; ἐντύπωτιν, δέσμων δέσμωτιν, ἐκεῖνος δικούλευς, δι-
τις, ἐν τῇ ὑπεράτῃ ταύτῃ ωρᾷ, ἀκεραιόν μὲν ἐτέρητε
τὴν δικτυλεύη, αὖτοῦ ἀξίαν, ἀπρόμητον δὲ ἀπενίστας
ὅφθαλμόν πρός τὸν πρωτόπτερον θάνατον, ἔδωκε φωνὴν
εἰς τὰ πίσθηματα τοῦ τυραννομένου αὐτοῦ λαοῦ, γε-
ναιών χπειροτήθη νὰ ἀπολογηθῇ ἐπίπερον δικαιηθούσων
περιστώματος, ἀτέταξεν εἰς τὴν βίαν τοῦ στρατοῦ τὰς
χρυσὰς τοῦ παλαιών μαχτοῦ, ἐρώτησε δυνάμει τίνος δι-
καιωμάτος ἡ διωλή τῶν κοινοτήτων ἐστερήθη τῶν ἀ-
ξιωτέρων αὐτῆς μετώπη, διυκάμει τίνος δικαιωμάτος ἡ
διωλή τῶν Λόβων ἀργηρέθη τὴν νομαθετικὴν αὐτῆς ἐ-
ξουσίαν, καὶ εἴπε πρός ταύτας διλοιλύτωντας αὐτοῦ ἀκροσ-
τὰς, διειδήσατο οὐ μόνον ὑπέρ ἑταῖοῦ, ἀλλὰ καὶ
ὑπέρ αὐτῶν ἐξείνων. Τὰ πρελόντα ἀμαρτήματα
ἐλητυριανήτησαν δὲ Κάρολος παρέστη ωρᾷ δὲ ἔνγρατος
καὶ γεννιώτερος τῶν ἑλευθέρων τῆς πατρίδος θεσμῶν
ὑπέρμαχος ἀπὸ δὲ τῆς ἡμέας ἐκείνης σφράγει πα-
ρῆγθη ἵν τῷ εἶναι ἀντιδραστις ὑπέρ τῆς μοναρ-
χίας καὶ τῷ εἶναι ἀντιδραστος δικούλευος οἵκου, ἀντιδραστις,
ἡτοι δὲν ἔπειται προσγομένη μέχρι τῆς ἡμέρας καθ-
ήτην ἡγεμονίην διορίας καὶ διπέπει τὴν ἀρχαίαν αὐτοῦ
λαμπρότητας καὶ αξία.

ΑΚΑΡΙΑΙΑ ΑΝΑΒΛΑΣΤΗΣΙΣ ΑΝΘΕΩΝ.

· Ο Γαλλικός τύπος διεσάλπισε πρό τινων μητρώ
ε νέων τινάς ἐφεύρεσιν τὴν ὄποιαν γυναικοποιοῦμεν καὶ
ημετίς ποὺς τοὺς ἀναγνώστας τῆς *Παρθένου*, ἀπεκ-